

ere virkelig nødvendige, hvis Lovforslaget skal faa en Skikkelse, som vi kunne være tjent med, og jeg synes, at disse Dages Forhandlinger have godtgjort, at saaledes som Lovforslaget nu er affattet, eller saaledes som det vil blive det efter Udvalgets Ændringer, vil det ikke være tilfredsstillende.

Vi have hørt, hvorledes der er blevet diskuteret om, hvad der skal forstaas ved de enkelte Bestemmelser baade med Hensyn til Optagelsen paa Valglisten og med Hensyn til det Løfte, Menighedsraadsmedlemmerne have at aflægge. Der er blevet sagt, at det kan have meget vidtrækkende Betydning, og der er blevet sagt, at det har næsten slet ingen Betydning. Men naar man i Lovforslaget er gaaet ud fra — og baade den højtærede Minister og Udvalget have jo villet, at der skal afgives saadanne Løfter — at en saadan Betingelse skal stilles, saa mener jeg, at det er absolut nødvendigt, at Løftet bliver forment paa en saadan Maade, at Folk forstaa, hvad det er, de skrive under paa, hvad de love, og det har jeg ment, at mine Ændringsforslag ville bidrage til at klargøre paa dette enkelte Punkt i alt Fald over for det Løfte, Menighedsraadets Medlemmer skulle afgive.

Jeg kan derfor ikke skønne andet, end at mine Ændringer maa være nødvendige. Om det bliver akkurat i den Form, hvori jeg nu har stillet disse Ændringsforslag, har jo mindre at sige, men af Hensyn til de Udtalelser, som ere komne fra den højtærede Minister og den ærede Ordfører om en velvillig Behandling mellem anden og tredie Behandling, skal jeg foreløbig — af Hensyn til, at det gælder om at faa noget ud af det, om ikke akkurat det samme, som jeg har skrevet — tage mine Ændringsforslag uden for Betænkningen tilbage.

Formanden: Det af Folketingsmanden for Ringkøbing Amts 4de Valgkreds (Svendsen) uden for Betænkningen stillede Ændringsforslag er taget tilbage. Er der nogen, der optager det?

Borghjerg: Ja, jeg vil gerne optage det.

Svendsen: Ja, da de altsaa ere optagne igen, maa jeg vel have Lov til at gøre nogle flere Bemærkninger om dem. Det forbyr mig i højeste Grad, at det ærede Medlem optager dem, især hvis det mod Forventning skulde være af den Grund, at han vil tiltræde dem og søge at

faa dem vedtagne, men vi faa jo nok senere at høre, af hvilken Grund det ærede Medlem optager dem, og jeg skal da afholde mig fra at komme nærmere ind paa dem, indtil dette foreligger.

Saa maa jeg rette nogle Bemærkninger til det ærede Medlem for Aarhus nordre Kreds (Sabroe), der jo var meget fortrydelig over de Bemærkninger, jeg forleden Dag fremkom med over for ham og det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds. Han mente, at jeg, der stod som den eneste Repræsentant for den indre Mission, skulde lægge mig det paa Hjerte ikke at føre falsk Vidnesbyrd. Det er jo en meget god og kristelig Formaning fra det ærede Medlem, som jeg ogsaa skal gøre mig efterrettelig, men jeg maa for øvrigt bemærke, at jeg ved ikke, hvad der berettiger ham til at mene, at jeg staar som Indremissionsmand her. Jeg har ikke sluttet mig til noget bestemt kristeligt Parti eller Afskygning inden for Folkekirken, men jeg har ved enkelte Lejligheder følt mig forpligtet til over for de Angreb, der ere blevne rettede mod Indre Mission, som jeg holder meget af, ligesom jeg holder af ethvert ærligt Arbejde for Guds Rige her i Landet, at maatte paa tale saadanne Angreb, men det er det eneste Forhold, hvori jeg staar over for Indre Mission.

Han mente, at det var en uberettiget Sigtelse, som jeg havde rettet imod ham, idet jeg havde talt om, at han havde faret med løs Tale. Ja, hvis det ikke var rigtigt, hvad jeg havde sagt, saa vilde jeg ogsaa sige, at det var i højeste Grad urigtigt at fremkomme med saadanne Udtalelser, men jeg fortrøster mig til at kunne bevise, at jeg har Ret i min Paa-stand over for det ærede Medlem. Jeg havde ikke Lejlighed til at komme nærmere ind paa det forleden Dag, fordi det ærede Medlem da ikke var til Stede, men jeg skal kortelig referere, hvorledes hele denne Sag forholder sig, og hvad der har bevirket, at jeg er kommen med den Udtalelse, som jeg fremsatte.

Under det foreliggende Lovforslags 1ste Behandling her i Tinget rettede — som ærede Medlemmer ville erindre — det ærede Medlem for Aarhus nordre Kreds en hel Del Beskyldninger ikke alene imod Præsterne, men imod den Befolkning, der sluttede sig til den saakaldte levende Menighed, som han sagde, og han forklarede, at han kendte af Erfaring fra sin Virksomhed i Aarhus, at i disse Sogne og Kommuner, hvor den levende Menighed,